

[Henry Christensen.]

Det betyder videre de alvorlige tegn til nedgang i den produktive beskæftigelse i vort samfund. Det er disse af den engelske devaluering uafhængige og i forvejen eksisterende faktorer, der gør Danmarks stilling særlig og vanskelig.

De beslutninger, regeringen har givet os meddelelse om, løser ikke generelt de særlige svage forhold i den danske økonomi, men disse svage forhold kan begrunde, at Danmark over for en engelsk devaluering er bragt i en svagere stilling end de øvrige lande. Uanset om det kan føles politisk bekvemt, bør regeringens devalueringsbeslutning ikke skjule den afgørende indre skævhed i dansk økonomi eller føre til at tro, at dermed er dansk økonomi bragt i orden.

For erhvervene stiller en beslutning som den truffe sig naturligvis forskelligt. Regeringen har erkendt, at dansk landbrug har en så urimeligt ringe indtjening, at man ikke kan påføre dette erhvervs udøvere yderligere byrder. Værdien af regeringens erkendelse heraf og dens tilsagn om positive forhandlinger med landbrugserhvervet kan først måles, når det endelige resultat af disse forhandlinger foreligger. Men nødvendige kompensationer gør jo ikke en eksport for vore erhverv rentabel, som eventuelt på grund af Englands devaluering bliver urentabel, medmindre der var tale om eksportsubsidier; og dette må jo betragtes som udelukket.

Vanskeligheder stiller sig også for fiskeri-erhvervet i den givne situation, og det gælder endelig også for en lang række af vore øvrige eksportvirksomheder inden for industriens område; ikke mindst mange af de nyere og betydningsfulde eksportindustrier, der er vokset op, er i øjeblikket stillet over for de hårdere konkurrencemæssige vilkår. Derfor er det indtjening og beskæftigelse, som står på spil.

Venstres vurdering må bygge på den faktiske økonomiske situation, Danmark, således som jeg her har gjort rede for, efterhånden er bragt i. Vi må her også lægge vægt på de utilfredsstillende pris- og afsætningsvilkår, der nu råder for en betydelig del af vor samlede eksport, herunder i stigende grad de voksende vanskeligheder for mange grene af industrieksporten. Dette er i høj grad baggrunden for, at den engelske

devaluering nødvendiggør ekstraordinære skridt i Danmark, og at vi derfor heller ikke kan afvise en devaluering som middel. Men helt afgørende må i så fald være de andre led i en samlet økonomisk politik, og statsministerens oplysninger er efter vores opfattelse her ikke tilfredsstillende og har her ikke bragt den fornødne klarhed. Når hr. Per Hækkerup talte om svaghed i oppositionens afklaring, så må man vel endnu mere beklage svaghed i henseende til regeringens evne eller vilje til at give den fornødne klare besked om den sammenhængende økonomiske politik.

Det er jo desværre klart, at virkningerne af en devaluering er, at vort forbrug af udenlandske varer og tjenesteydelser bortset fra de engelske og bortset fra varer fra de andre lande, der devaluerer, bliver dyrere. Det er modstykket til, at vi i Danmark har levet over evne. Der er derfor ikke noget økonomisk grundlag for at give kompensation herfor. Dette fremgår også af regeringens beslutning om at gribe ind over for den på arbejdsmarkedet aftalte og for de statsansatte i lovgivningen fastsatte automatiske dyrtidsregulering. Det er første gang, at en regering foreslår, at der lovgivningsmæssigt gribes ind på denne måde. LO fortjener anerkendelse for den forståelse for nødvendigheden heraf, som er lagt for dagen. Det er en mere klar erkendelse end ofte af, at for høje omkostninger betyder for mange arbejdsløse. Man kan ikke bevilge hinanden større indtægter, fordi Danmark er blevet fattigere. Man må vurdere årsagerne til prisstigninger og de følgevirkninger, som man eventuelt slipper løs. Pristalsmekanismen bør netop ikke bygge, som den hidtil har gjort, på den særlige danske fuldautomatiske virkning, men på at udløse en forhandlingssituation, så de forskellige afgørende momenter kan gøres til genstand for overvejelse og beslutning og altså ikke for ren og skær mekanik. I stedet for en fravigelig fuldautomatisk mekanisme bør ordningen langt hellere være halvautomatisk. Det er en erkendelse af dette synspunkt, der ligger til grund for det forslag, der her er bebudet.

Men derudover foreslår regeringen ekstraordinær beskatning af alle de borgere, som ikke har en fuldautomatisk lønregulering. Det er dog egentlig det mest besynderligt